

This document is currently only available
in its original language (attached).

проблема од надлежног ауторитета предвиђеног међународним уговором."

Члан 41.

Члан 94. мијења се и гласи:

"Члан 94.

(Упутства која доноси министар правде Босне и Херцеговине)

Упутство којим се уређује поступак надлежних органа Босне и Херцеговине у односима са Еуројустом, у смислу одредбе члана 3. овог закона, донијеће министар правде Босне и Херцеговине.

Министар правде Босне и Херцеговине може, у складу са чланом 10. овог закона, донијети додатно упутство о формирању заједничких истражних тимова."

Члан 42.

(Ступање на снагу)

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

Број 01.02-02-1-40/12

15. јула 2013. године

Сарајево

Председавајући

Представничког дома

Парламентарне скупштине

БиХ

Др Денис Бећировић, с. р.

Председавајући

Дома народа

Парламентарне скупштине

БиХ

Мр Огњен Тадић, с. р.

На основу члана IV. 4.a) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, на 49. сједници Представничког дома, одржаној 6. јуна и 8. јула 2013. године, и на 30. сједници Дома народа, одржаној 15. јула 2013. године, усвојила је

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ PRAVNOJ POMOĆI U KRIVIČNIM STVARIMA

Члан 1.

У Закону о међународној правној помоћи у кривичним стварима ("Службени гласник БиХ", број 53/09), у члану 1. став (1) ријечи: "или ако међународни уговор не постоји", бришу се.

Члан 2.

У члану 2. таč. f) и i) бришу се.

Dosadašnje таč. g), h) и j), postaju таč. f), g) и h).

Члан 3.

У члану 4., иза става (3), dodaju се нови ст. (4) и (5) који гласе:

"(4) У hitним случајевима замолнице за међународну правну помоћ могу се достављати и примати посредством Еуројуста – Агенције Европске уније за полицијску и правосудну сарадњу у кривичним стварима.

(5) Поступак надлежних органа Босне и Херцеговине у односима с Еуројустом уредит ће се посебним упутством министра правде Босне и Херцеговине, којим ће се одредити органи и контакт таčке за сарадњу с Еуројустом." Dosadašnji ст. (4), (5) и (6) postaju ст. (6), (7) и (8).

Члан 4.

У члану 5., иза става (1), dodaje се нови став (2) који гласи:

"(2) Министарство правде Босне и Херцеговине hitно ће поступати и по замолницама домаћих правосудних органа, осим ако је очито да замолница није у складу с међународним уговором и да би је страни орган odbio. У

tom случају таква замолница враћа се домаћем правосудном органу да отклони недостатке."

Dosadašnji став (2), који postaje став (3), mijenja се и гласи:

"(3) У случајевима предвиђеним чланом 4. став (3) овог закона, надлежни орган Босне и Херцеговине за сарадњу с Interpolom директно upућује замолницу надлежном домаћем правосудном органу, с тим што је копију замолнице и упутног акта dužан dostaviti Министарству правде Босне и Херцеговине."

Члан 5.

У члану 8. таčка b) аlineја 1) ријеч "okrivljenih" zamjenjuje се ријечју "optuženih".

Члан 6.

Члан 9. mijenja се и гласи:

"Члан 9.

(Osnove за odbijanje правне помоћи)

(1) Pored drugih razloga propisanih ovim zakonom за odbijanje zahtjeva за pojedine oblike правне помоћи, надлежни домаћи правосудни орган odbit ће заhtjev за правну помоћ у sljedeћим случајевима:

- ako bi udovoljavanje zahtjevu bilo у suprotnosti s правним poretkom Босне и Херцеговине или би могло да nanese штету njenom суверенитету или сигурности;
- ako се заhtjev односи на djelo које се smatra политичким кривичним djelом или djelом povezanim с политичким кривичним djelом;
- ako се заhtjev односи на vojна кривична djela;
- ako је за isto кривично djelo лице на које се заhtjev односи из materijално-правних razloga ослобођено krivice или је protiv njega обустављен postupак, или ако је ослобођено kazне, или ако је sankcija izvršena или се не може izvršiti prema праву државе у којој је donesena presuda;
- ako се protiv лица на које се заhtjev односи у Bosni и Hercegovini vodi кривични postupак zbog istог кривичног djела osим ако би izvršenje замолнице могло dovesti до odlуке о pušтанју овог лица на slobodu;
- ako би кривично gonjenje или izvršenje sankcije prema домаћем праву било isključено zbog zastарjelosti.

(2) Odredbe става (1) таčка d) овог члана не primjenjuje се у случајевима када је у држави molitelјici došlo до обнове кривичног postupка.

(3) Pored razloga utvrđenih stavом (1) овог члана, правна помоћ може се odbiti и на основу фактичког reciprocитета у односу на одређену државу."

Члан 7.

Члан 10. mijenja се и гласи:

"Члан 10.

(Izuzeci за odbijanje правне помоћи)

(1) Kривична djela protiv човјечности и других dobara зашћених међународним правом не могу бити основ за odbijanje замолнице за међународну правну помоћ у смислу члана 9. таč. b) и c) овог закона.

(2) Zamolница за међународну правну помоћ неће бити odbijena само зато што се односи на djelo које се prema домаћем zakonodavstvu smatra фискалним кривичним djelом."

Члан 8.

У члану 13. ријеч "zaplјenu" zamjenjuje се ријечима: "и oduzimanje predmeta пронађених у pretresу", а на крају реченице брише се таčка и dodaju ријечи: "и одредбама кривичног zakonodavства Босне и Херцеговине."

Član 9.

Iza člana 16. dodaju se čl. 16a., 16b. i 16c. koji glase:

"Član 16a.

(Saslušanje svjedoka i vještaka putem videokonferencije)

- (1) Kada neposredno saslušanje svjedoka i vještaka iz Bosne i Hercegovine nije moguće na teritoriji druge države, saslušanje se može obaviti putem videokonferencije na zahtjev pravosudnih organa te države.
- (2) Zahtjev iz stava (1) ovog člana mora biti sačinjen u pismenoj formi i sadržavati sve što je predviđeno članom 3. ovog zakona, kao i obrazloženje razloga nemogućnosti neposrednog pojavljivanja svjedoka i vještaka u zemlji koja podnosi zahtjev. U zahtjevu se mora naznačiti naziv sudskih organa i lica koja prisustvuju saslušanju u zemlji koja podnosi zahtjev.
- (3) Zahtjev iz stava (1) ovog člana bit će odobren ako nije u suprotnosti s principima krivičnog zakonodavstva Bosne i Hercegovine, a udovoljit će mu pravosudni organ koji ima tehnička sredstva za ovakvu vrstu saslušanja, bez obzira da li je nadležan za pružanje pravne pomoći iz ovog zahtjeva u smislu čl. 6. i 7. ovog zakona.
- (4) Poziv za saslušanje licima iz stava (1) ovog člana dostavlja pravosudni organ koji provodi saslušanje.
- (5) Za utvrđivanje identiteta lica koje se sasluša odgovoran je pravosudni organ države po čijem zahtjevu se provodi saslušanje, a po potrebi on će osigurati i tumača, te saslušanje neposredno obaviti u skladu sa svojim zakonodavstvom.
- (6) Izuzetno od stava (5) ovog člana, saslušanje može obaviti i pravosudni organ u Bosni i Hercegovini prema uputstvima pravosudnog organa države koja je dostavila zahtjev uz osiguranje tumača, ali samo po zahtjevu države koja je uputila zamolnicu.
- (7) Svjedok i vještak mogu odbiti dati iskaz u skladu s krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, kao i u skladu s krivičnim zakonodavstvom države koja je dostavila zahtjev.
- (8) Pravosudni organ u Bosni i Hercegovini koji provede saslušanje će uz poštovanje mjera zaštite o saslušanju sačiniti zapisnik ili snimak u skladu s krivičnim zakonodavstvom podnosioca zahtjeva i dostaviti ga pravosudnom organu države koja je dostavila zahtjev.
- (9) Ako lice iz stava (1) ovog člana odbije dati iskaz, prema njemu se ne mogu primijeniti mjere bilo kakve prinude.

Član 16b.

(Ispitivanje osumnjičenih i optuženih lica putem videokonferencije)

- (1) Shodnom primjenom člana 16a. ovog zakona, pravosudni organi druge države mogu, putem videokonferencije, obaviti ispitivanje osumnjičenog ili optuženog lica, koje se nalazi u Bosni i Hercegovini, posredstvom pravosudnih organa u Bosni i Hercegovini, ako to lice na to pristane.
- (2) Pravosudni organ u Bosni i Hercegovini koji će provoditi ispitivanje i pravosudni organ države koja je dostavila zahtjev dogovorit će se o uslovima i načinu ispitivanja u skladu s nacionalnim krivičnim zakonodavstvima i međunarodnim instrumentima.
- (3) Ako lice iz stava (1) ovog člana odbije dati iskaz, prema njemu se ne mogu primijeniti mjere bilo kakve prinude.

Član 16c.

(Saslušanje svjedoka i vještaka putem telefonske konferencije)

- (1) Shodnom primjenom člana 16a. ovog zakona, nadležni pravosudni organ u Bosni i Hercegovini na zahtjev druge države može organizirati saslušanje vještaka i svjedoka

putem telefonske konferencije, ako svjedok ili vještak na to pristane.

- (2) O načinu saslušanja u smislu stava (1) ovog člana nadležni pravosudni organ Bosne i Hercegovine i pravosudni organ države koja je dostavila zahtjev će se neposredno dogovoriti, o čemu nadležni pravosudni organ u Bosni i Hercegovini mora sačiniti zapisnik i verificirati pristanak svjedoka i vještaka uz utvrđivanje njihove istovjetnosti.
- (3) Ako lice iz stava (1) ovog člana odbije dati iskaz, prema njemu se ne mogu primijeniti mjere bilo kakve prinude."

Član 10.

Član 24. mijenja se i glasi:

"Član 24.

(Zajednički istražni timovi)

- (1) Ako to opravdavaju okolnosti konkretnog slučaja, sporazumom nadležnog tužilaštva u Bosni i Hercegovini s nadležnim pravosudnim organima strane države mogu se formirati zajednički istražni timovi radi vođenja određene istrage na teritoriji jedne ili više ugovornica koje formiraju zajednički istražni tim za ograničen vremenski period.
- (2) Sporazumom se utvrđuje: sastav tima, zadaci tima, ovlaštenja i rok na koji se tim formira. Uz saglasnost potpisnica sporazuma, tim može produžiti svoj rad i nakon isteka roka iz sporazuma.
- (3) Zahtjev za formiranje zajedničkog istražnog tima treba da sadrži podatke iz člana 3. ovog zakona, a može ga podnijeti bilo koja zainteresirana strana. Zahtjev se podnosi posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine nadležnom tužilaštvu u Bosni i Hercegovini, s prijedlogom sastava tima. Na isti način će tužilac nadležnog tužilaštva u Bosni i Hercegovini takav zahtjev, kada nađe da je to potrebno, uputiti nadležnom stranom pravosudnom organu.
- (4) Tim će biti formiran u jednoj od potpisnica sporazuma u kojoj se očekuje provođenje istražnih radnji. U zahtjevu se navodi i prijedlog za sastav tima.
- (5) Zajednički istražni tim može se formirati kada:
 - a) istraga krivičnih djela, koja se vodi u jednoj državi, zahtjeva složenu i opsežnu istragu, povezanu s drugim državama;
 - b) više strana vodi istrage o krivičnim djelima, čija priroda zahtjeva preduzimanje koordiniranih i usklađenih radnji umiješanih država;
 - c) istražne radnje treba provoditi naizmjenično u Bosni i Hercegovini i drugoj državi, odnosno u više država.
- (6) Zajednički istražni tim djelovat će na teritoriji Bosne i Hercegovine pod sljedećim općim uslovima:
 - a) vođa tima bit će tužilac nadležnog tužilaštva u Bosni i Hercegovini;
 - b) tim će vršiti istražne radnje u skladu s krivičnim zakonodavstvom u Bosni i Hercegovini, a domaći i strani članovi zajedničkog istražnog tima obavljat će svoje zadatke pod vodstvom vođe tima;
 - c) nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini preduzet će sve potrebne organizacione radnje za potrebe tima.
- (7) Strani članovi zajedničkog istražnog tima imat će pravo da prisustvuju provođenju istrage na teritoriji Bosne i Hercegovine. Vođa tima može iz određenih razloga i u skladu sa zakonodavstvom u Bosni i Hercegovini odlučiti drugačije.

- (8) Vođa tima može stranim članovima zajedničkog istražnog tima prenijeti ovlaštenja za preduzimanje određenih istražnih radnji, u skladu sa zakonodavstvom u Bosni i Hercegovini i uz dozvolu nadležnih stranih pravosudnih organa države koja je poslala strane članove.
- (9) Ako zajednički istražni tim treba da provodi istražne radnje na teritoriji Bosne i Hercegovine, domaći članovi tima mogu zatražiti od nadležnih organa u Bosni i Hercegovini da oni preduzmu te radnje. Takve radnje bit će izvršene u skladu sa zakonima u Bosni i Hercegovini.
- (10) Ako je zajedničkom istražnom timu prilikom vođenja istrage na teritoriji Bosne i Hercegovine potrebna pravna pomoć od neke treće države, zahtjev za pružanje međunarodne pravne pomoći uputit će nadležni domaći pravosudni organ.
- (11) Informacije do kojih domaći ili strani članovi dolaze u toku rada u zajedničkom istražnom timu, a koje im nisu dostupne na drugi način, nadležni domaći pravosudni organi mogu koristiti u sljedeće svrhe:
- u svrhu za koju je tim formiran;
 - za otkrivanje, istragu ili krivično gonjenje drugih krivičnih djela, uz saglasnost države čijim su stranim članovima informacije stavljene na raspolaganje;
 - za sprečavanje neposrednog ili ozbiljnog ugrožavanja javne sigurnosti i ne dirajući u odredbe tačke b) ako se kasnije pokrene krivična istraga;
 - u druge svrhe, ako je to dogovoreno između strana koje su formirale tim.

Član 11.

Iza člana 24. dodaju se čl. 24a., 24b. i 24c., koji glase:

"Član 24a.

(Praćenje van državnih granica jedne strane ugovornice)

- Država moliteljica može zahtjevom upućenim posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine zatražiti od nadležnog tužilaštva u Bosni i Hercegovini odobrenje da njeni policijski organi na teritoriji Bosne i Hercegovine prate lice za koje se sumnja da je učestvovalo u izvršenju krivičnog djela koje podliježe izručenju, ili lica za koje se vjeruje da će zasigurno dovesti do identifikiranja i pronalazjenja pomenutog lica. U zahtjevu se može naznačiti da se praćenje povjerava domaćim policijskim organima.
 - Nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini po prijemu zahtjeva ispituje:
 - da li zahtjev sadrži sve relevantne podatke koji su potrebni da bi se, u skladu s krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, mogao podnijeti nadležnom sudu prijedlog za određivanje posebne istražne radnje - tajno praćenje i tehničko snimanje lica, transportnih sredstava i predmeta koji stoje u vezi s njima;
 - da li se zahtjev odnosi na krivičnu istragu za krivična djela koja podliježe ekstradiciji u Bosni i Hercegovini;
 - da li se zahtjev odnosi na krivične istrage za krivična djela za koja se, u skladu s krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, može odrediti posebna istražna radnja - tajno praćenje i tehničko snimanje lica, transportnih sredstava i predmeta koji su u vezi s njima;
 - da li se zahtjev odnosi na krivična djela prema obilježjima iz zahtjeva koja su propisana u krivičnim zakonima Bosne i Hercegovine, i to:
 - atentat
 - ubistvo
- silovanje
 - podmetanje požara
 - krivotvorenje novca
 - oružana pljačka i sticanje ukradene robe
 - iznudu
 - otmicu i uzimanje talaca
 - trgovinu ljudskim organima
 - nezakonitu trgovinu opojnim drogama i psihoterapeutskim sredstvima
 - kršenje zakona o oružju i eksplozivnim sredstvima
 - upotrebu eksplozivnih materija
 - nezakonito posjedovanje toksičnih i opasnih materija.
- Ako nadležno tužilaštvo ustanovi da zahtjev ne sadrži sve relevantne podatke, o tome će posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine obavijestiti nadležni strani pravosudni organ koji može naknadno dostaviti zahtijevane potrebne podatke.
 - Ako nadležno tužilaštvo ustanovi da zahtjev ne ispunjava uslove iz stava (2) ovog člana, odbit će zahtjev i o tome posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine obavijestiti nadležni strani pravosudni organ.
 - Ako zahtjev ispunjava sve neophodne uslove navedene u stavu (2) ovog člana, tužilac nadležnog tužilaštva u Bosni i Hercegovini sačinut će prijedlog za određivanje posebne istražne radnje - tajno praćenje i tehničko snimanje lica, transportnih sredstava i predmeta koji su u vezi s njima, te ga uputiti nadležnom sudu na daljnji postupak u skladu s krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine.
 - Nadležni sud će, u skladu s krivičnim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, odlučiti da li su ispunjeni uslovi za usvajanje prijedloga i donošenje naredbe kojom se određuje izvršenje posebne istražne radnje.
 - Nadležno tužilaštvo će, posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine, o odluci suda obavijestiti strani pravosudni organ. Naredba suda kojom se određuje posebna istražna radnja predstavlja dozvolu za tajno praćenje.
 - U slučaju kada zbog posebno hitnih razloga država moliteljica nije uputila zahtjev za dobivanje dozvole u skladu sa stavom (1) ovog člana, pripadnici organa unutrašnjih poslova države moliteljice koji provode mjere praćenja u okviru krivične istrage imat će ovlaštenja da nastave praćenje lica za koje se pretpostavlja da je počinilo krivična djela iz stava (1) tačka d) ovog člana na teritoriji Bosne i Hercegovine, pod uslovom da se:
 - nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini odmah obavijesti o prelasku državne granice za vrijeme praćenja;
 - zahtjev za pravnu pomoć, podnesen u skladu sa stavom (1) ovog člana, uputi bez odgađanja, uz navođenje razloga za prelazak državne granice bez prethodno pribavljene dozvole.
 - Praćenje na teritoriji Bosne i Hercegovine iz stava (8) ovog člana odmah će biti obustavljeno kada nadležno tužilaštvo u Bosni i Hercegovini to zatraži ili ako sud ne izda naredbu u roku od pet sati od prelaska državne granice.
 - Praćenje po dobivenoj naredbi suda će se obavljati samo pod sljedećim općim uslovima:
 - pripadnici organa unutrašnjih poslova države moliteljice provode mjere praćenja u skladu s odredbama ovog zakona i zakonodavstva Bosne i Hercegovine i držat će se uputstva nadležnog tužilaštava u Bosni i Hercegovini.

- b) pripadnici organa unutrašnjih poslova државе молителјце који проводе мјере праћења морају у било које доба бити спремни да осигурају доказ да дјелују у својству службених лица;
 - c) pripadnici organa unutrašnjih poslova државе молителјце који проводе мјеру праћења могу носити своје службено оруђе за вријеме праћења, осим када надлежно тузилаштво у Босни и Херцеговини не одлучи другачије. Ношење и употреба службеног оруђа може се дозволити у складу са законима у Босни и Херцеговини;
 - d) забранjen је улазак у приватни посјед и на мјеста која нису доступна јавности;
 - e) pripadnici organa unutrašnjih poslova државе молителјце који проводе мјеру праћења нису овлашћени да заустављају и испитују, нити да лише слободу лице које је под пристомотром;
 - f) надлежно тузилаштво у Босни и Херцеговини бит ће обавијештено о свим предузетим радњама, а службена лица која проводе мјере праћења могу бити замолјена да се лично појаве пред надлежним тузилаштом у Босни и Херцеговини;
 - g) страни правосудни органи с чије територије долазе pripadnici organa unutrašnjih poslova који обављају праћење ће, на захтјев надлежног тузилаштва у Босни и Херцеговини, пружити помоћ у истрази која је отворена на основу проведених операција у којима су учествовали, укључујући и судске поступке.
- (11) Надлежно тузилаштво у Босни и Херцеговини упутит ће захтјев из става (1) овог члана посредством Министарства правде Босне и Херцеговине надлежном органу друге државе ради давања одобрења за праћење полицији Босне и Херцеговине на територији те државе.

Члан 24б.

(Контролиране испоруке)

- (1) Страни правосудни орган може, посредством Министарства правде Босне и Херцеговине или непосредно надлежном тузилашћу у Босни и Херцеговини ако је то предвиђено међународним уговором, поднијети захтјев за дозволу контролиране испоруке - надзирани пријевоз и испорука предмета кривичног дјела на територију Босне и Херцеговине.
- (2) Када добије захтјев, надлежно тузилаштво у Босни и Херцеговини испитат ће:
 - a) да ли захтјев садржи све релевантне податке који су потребни да би се, у складу с кривичним законодавством Босне и Херцеговине, могао поднијети надлежном суду приједлог за одређивање посебне истражне радње - надзирани пријевоз и испорука предмета кривичног дјела;
 - b) да ли се захтјев односи на кривичне истраге за кривична дјела за која се, у складу с кривичним законодавством Босне и Херцеговине, може одредити посебна истражна радња - надзирани пријевоз и испорука предмета кривичног дјела.
- (3) Ако надлежно тузилаштво установи да захтјев не садржи све релевантне податке да би се о захтјеву могло одлучити, о томе ће обавијестити надлежни страни правосудни орган који може накнадно доставити захтјеване потребне податке.
- (4) Ако надлежно тузилаштво установи да захтјев не испуњава услове из става (2) овог члана, одбит ће захтјев и о томе обавијестити надлежни страни правосудни орган.
- (5) Ако захтјев испуњава све неопходне услове наведене у ставу (2) овог члана, туžilac надлежног тузилаштва у Босни и Херцеговини саћинит ће приједлог за одређивање посебне истражне радње - надзирани пријевоз и испорука предмета кривичног дјела.
- (6) Надлежни суд ће, у складу с кривичним законодавством Босне и Херцеговине, одлучити о томе да ли су испуњени услови за усвајање приједлога и доношење наредбе којом се одређује извршење посебне истражне радње. О одлуци суда надлежно тузилаштво обавијестит ће страни правосудни орган.
- (7) Извршење, управљање и контролирање посебне истражне радње - кориштење страних прикривених истражitelja и кориштење страних информатора обављат ће се у складу с кривичним законодавством Босне и Херцеговине.
- (8) Надлежно тузилаштво у Босни и Херцеговини и надлежни страни правосудни орган који учествују у истрази договорит ће се о трајању тјане истраге, детаљима, условима и правном статусу службених лица за вријеме тјане истраге уз поштовање законодавства и процедура у Босни и Херцеговини, те ће сарађивати у припреми и надзору тјане истраге, као и у осигуравању заштите службених лица која дјелују под тјаним или лаћним идентитетом.

Члан 24ц.

(Тјане истраге)

- (1) Надлежно тузилаштво у Босни и Херцеговини и надлежни страни правосудни орган, посредством Министарства правде Босне и Херцеговине или на непосредни писмени захтјев било које од страна, ако је таква могућност предвиђена међународним уговором, могу се договорити да помаћу једни другима у конкретном кривичном предмету који pripadnici organa unutrašnjih poslova воде под тјаним или лаћним идентитетом.
- (2) Када добије захтјев, надлежно тузилаштво у Босни и Херцеговини испитат ће:
 - a) да ли захтјев садржи све релевантне податке који су потребни да би се, у складу с кривичним законодавством Босне и Херцеговине, надлежном суду могао поднијети приједлог за одређивање посебне истражне радње - кориштење прикривених истражitelja и информатора;
 - b) да ли се захтјев односи на кривичне истраге за кривична дјела за која се, у складу с кривичним законодавством Босне и Херцеговине, може одредити посебна истражна радња - кориштење прикривених истражitelja и информатора.
- (3) Ако надлежно тузилаштво установи да захтјев не садржи све релевантне податке, о томе ће обавијестити надлежни страни правосудни орган, који може накнадно доставити потребне податке.
- (4) Ако надлежно тузилаштво установи да захтјев не испуњава услове из става (2) овог члана, одбит ће захтјев и о томе обавијестити надлежни страни правосудни орган.
- (5) Ако захтјев испуњава услове из става (2) овог члана, туžilac надлежног тузилаштва у Босни и Херцеговини саћинит ће приједлог за одређивање посебне истражне радње - кориштење прикривених истражitelja и кориштење информатора и упутити га надлежном суду у складу с кривичним законодавством Босне и Херцеговине.
- (6) Надлежни суд ће, у складу с кривичним законодавством Босне и Херцеговине, одлучити о томе да ли су испуњени услови за усвајање приједлога и доношење наредбе којом се одређује извршење посебне истражне радње. О одлуци суда надлежно тузилаштво обавијестит ће страни правосудни орган.
- (7) Извршење, управљање и контролирање посебне истражне радње - кориштење страних прикривених истражitelja и кориштење страних информатора обављат ће се у складу с кривичним законодавством Босне и Херцеговине.
- (8) Надлежно тузилаштво у Босни и Херцеговини и надлежни страни правосудни орган који учествују у истрази договорит ће се о трајању тјане истраге, детаљима, условима и правном статусу службених лица за вријеме тјане истраге уз поштовање законодавства и процедура у Босни и Херцеговини, те ће сарађивати у припреми и надзору тјане истраге, као и у осигуравању заштите службених лица која дјелују под тјаним или лаћним идентитетом.

(9) O postignutim saglasnostima iz stava (8) ovog člana sačinjava se pismeni sporazum koji potpisuju ugovorne strane.

Član 12.

U članu 26. stav (2) riječi "zatražit će" zamjenjuju se riječima: "može zatražiti".

Član 13.

Član 28. mijenja se i glasi:

"Član 28.

(Dostava podataka o fizičkim i pravnim licima)

- (1) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će, nakon prijema zamolnice stranog pravosudnog organa, koja sadrži zahtjev za dostavu podataka o fizičkim i pravnim licima, cijeniti osnovanost zahtjeva za dostavu traženih podataka u skladu s međunarodnim ugovorom te će, ako je taj zahtjev osnovan, zamolnicu stranog pravosudnog organa sa zahtjevom za dostavu podataka dostaviti organu koji vodi bazu podataka o tim fizičkim i pravnim licima.
- (2) Agencija za identifikacione dokumente, evidenciju i razmjenu podataka Bosne i Hercegovine i drugi državni organi koji posjeduju i vode baze podataka o fizičkim i pravnim licima dužni su, po zamolnici stranog pravosudnog organa, a u smislu odredbi stava (1) ovog člana, dostaviti Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine podatke tražene zamolnicom, s tim što će Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine te podatke bez odgađanja proslijediti organu države moliteljice koji je te podatke tražio.
- (3) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine i nadležni strani pravosudni organ dužni su čuvati u tajnosti sve podatke koje im je dostavio nadležni domaći organ, a na tu dužnost će Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine posebno upozoriti strani pravosudni organ

Član 14.

U članu 35. stav (5) iza riječi "ugovorom" dodaju se riječi: "ili međunarodni ugovor ne postoji", a u tački d) riječ "osnovanu" briše se.

Član 15.

U članu 36. iza stava (3) dodaje se novi stav (4) koji glasi:

- "(4) Ako lice čije se izručenje traži nije lišeno slobode po međunarodnoj potjernici, Tužilaštvo Bosne i Hercegovine dostavlja Sudu Bosne i Hercegovine obrazložen prijedlog za utvrđivanje pretpostavki za izručenje i prijedlog za određivanje privremenog pritvora, ako za to postoje razlozi iz člana 39. ovog zakona."

Član 16.

Član 37. mijenja se i glasi:

"Član 37.

(Lišavanje slobode lica čije se izručenje traži)

Lice čije se izručenje traži lišit će slobode nadležni policijski organ u Bosni i Hercegovini, na osnovu raspisane međunarodne potjernice u kojoj je naveden zahtjev države moliteljice za određivanje pritvora tom licu i bit će doveden pred sudiju za prethodni postupak Suda Bosne i Hercegovine, s ciljem odlučivanja o prijedlogu države moliteljice za određivanje privremenog pritvora, ako postoji opasnost da će stranac čije se izručenje traži pobjeći ili se sakriti."

Član 17.

Član 38. mijenja se i glasi:

"Član 38.

(Postupak pred sudijom za prethodni postupak i privremeni pritvor)

- (1) Nakon što se lice lišeno slobode, a čije se izručenje traži, privede sudiji za prethodni postupak na osnovu raspisane međunarodne potjernice na zahtjev države moliteljice ili na osnovu molbe strane države, tom licu će, nakon što se utvrdi njegov identitet, bez odgađanja biti saopćeno zbog čega se i na osnovu kojih dokaza traži njegovo izručenje i bit će pozvano da navede šta ima reći u svoju odbranu.
- (2) Sudija za prethodni postupak poučit će lice čije se izručenje traži da može uzeti branioca po svom izboru koji može pristupovati njegovom ispitivanju, a ako to ne učini, da će mu sud postaviti branioca po službenoj dužnosti, ako se radi o krivičnom djelu za koje je prema krivičnom zakonodavstvu Bosne i Hercegovine odbrana obavezna.
- (3) O saslušanju i odbrani bit će sastavljen zapisnik.
- (4) Privremeni pritvor određuje sudija za prethodni postupak i on može trajati 18 dana. Rješenje o određivanju pritvora dostavlja se Tužilaštvu Bosne i Hercegovine i Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine radi traženja molbe od strane države koja je raspisala potjernicu.
- (5) Rok iz stava (4) ovog člana može se produžiti, ali ne može biti duži od 40 dana.
- (6) Ako zamoljena država u rokovima predviđenim za dostavljanje ne dostavi ekstradicionu molbu i dokumentaciju, Sud Bosne i Hercegovine donijet će rješenje o ukidanju privremenog pritvora licu čije se izručenje traži, koje će dostaviti Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine. Puštanje na slobodu neće ometati novo lišenje slobode i izručenje ako molba za izručenje stigne nakon isteka rokova iz st. (4) i (5) ovog člana.
- (7) Ako se lice čije se izručenje traži već nalazi u pritvoru po nekom drugom osnovu, rok iz stava (5) ovog člana počinje teći od dana donošenja rješenja o određivanju privremenog pritvora donesenog po zahtjevu za određivanje privremenog pritvora.
- (8) Ako lice čije se izručenje traži bude pušteno iz pritvora zbog proteka roka iz stava (5) ovog člana, ne može se više odrediti privremeni pritvor, već ekstradicioni pritvor na osnovu podnesene molbe za izručenje."

Član 18.

Član 39. mijenja se i glasi:

"Član 39.

(Određivanje ekstradicionog pritvora)

- (1) Po prijemu molbe za izručenje, sudija za prethodni postupak Suda Bosne i Hercegovine, na prijedlog tužioca iz člana 36. stav (3) ovog zakona, određuje rješenjem ekstradicioni pritvor ako:
 - a) postoji opasnost da će lice, čija se ekstradicija traži, izbjeći postupak izručenja ili provođenje izručenja;
 - b) postoje okolnosti koje ukazuju da će lice, čija se ekstradicija traži, uništiti, sakriti, izmijeniti ili falsificirati tragove krivičnog djela ili druge dokaze;
 - c) posebne okolnosti ukazuju da će lice, čija se ekstradicija traži, ometati krivični postupak ili postupak izručenja uticajem na svjedoke, saučesnike ili prikrivače.
- (2) Ukoliko postoji jedan od razloga iz stava (1) tačaka a), b) i c) ovog člana, sudija za prethodni postupak, po prijemu molbe u smislu člana 36. stav (3) ovog zakona, donijet će rješenje, kojim će licu kojem je određen privremeni pritvor iz člana 38. stav (5) ovog zakona, ukinuti privremeni pritvor i odrediti ekstradicioni pritvor.

- (3) Pritvor iz st. (1) i (2) ovog člana može trajati do izvršenja odluke o izručenju, ali ne duže od šest mjeseci od dana pritvaranja.
- (4) Pritvor neće biti određen ako je iz same molbe za izručenje očigledno da nema mjesta izručenju.
- (5) Ako to opravdavaju posebni razlozi, nadležni sud umjesto pritvora može preduzeti druge mjere za osiguranje prisustva stranca.
- (6) Kada se odredi ekstradicioni pritvor, u skladu s odredbama st. (1) i (2) ovog člana, sudija za prethodni postupak obavijestit će o pritvoru Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine, kako bi se o tome izvijestila strana država.
- (7) Sudija za prethodni postupak pustit će na slobodu stranca kad prestanu razlozi za ekstradicioni pritvor."

Član 19.

Član 40. mijenja se i glasi:

"Član 40.

(Postupak s državljanima Bosne i Hercegovine)

- (1) Ako nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju s Interpolom po raspisanoj međunarodnoj potjernici strane države uvidom u postojeću bazu podataka državljana ili na drugi način utvrdi da je to lice državljanin Bosne i Hercegovine, obavijestit će Interpol države moliteljice koja je raspisala međunarodnu potjernicu i sjedište Interpola o nemogućnosti izručenja vlastitih državljana, ako međunarodnim ugovorom koji dozvoljava izručenje vlastitih državljana nije drugačije određeno i nemogućnosti raspisivanja potjernice na teritoriji Bosne i Hercegovine za državljaninom Bosne i Hercegovine radi njegovog izručenja drugoj državi.
- (2) Ako je međunarodnim ugovorom dozvoljeno izručenje državljana Bosne i Hercegovine, postupak za njihovo izručenje bit će proveden prema odredbama ovog zakona koje se odnose na izručenje stranaca.
- (3) Uz obavještenje iz stava (1) ovog člana nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju s Interpolom obavijestit će stranu državu da nadležni pravosudni organi te države mogu dostaviti zamolnicu nadležnom pravosudnom organu u Bosni i Hercegovini radi preuzimanja gonjenja.
- (4) Nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju s Interpolom će o raspisanoj međunarodnoj potjernici strane države za državljaninom Bosne i Hercegovine i preduzetim mjerama obavijestiti Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine.
- (5) Ako nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju s Interpolom nije mogao utvrditi da li je lice koje traži strana država državljanin Bosne i Hercegovine, a Sud Bosne i Hercegovine naknadno utvrdi da je lice kojem je određen pritvor radi izručenja drugoj državi državljanin Bosne i Hercegovine, takvo lice će odmah biti pušteno iz pritvora, ako ne postoje uslovi za preuzimanje krivičnog gonjenja od nadležnih organa u Bosni i Hercegovini ili drugi uslovi koji opravdavaju predaju tog lica drugom nadležnom organu radi vođenja krivičnog postupka za koji su nadležni organi u Bosni i Hercegovini."

Član 20.

Član 41. briše se.

Član 21.

U članu 42. stav (1) iza riječi "branioca" dodaju se riječi: "na ročištu za izjašnjenje o molbi i o pritvoru".

Član 22.

U članu 44. stav (2) riječ "strane" zamjenjuje se riječju "stranac".

Član 23.

Član 45. mijenja se i glasi:

"Član 45.

(Donošenje rješenja kojim se utvrđuje da nisu ispunjene pretpostavke za izručenje)

- (1) Ako vijeće Suda Bosne i Hercegovine nađe da nisu ispunjene zakonske pretpostavke za izručenje, donijet će rješenje kojim će utvrditi da nisu ispunjene pretpostavke za izručenje. Ovo rješenje bit će dostavljeno vijeću Apelacionog odjela Suda Bosne i Hercegovine, koji će, po saslušanju tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine, potvrditi, ukinuti i vratiti vijeću Suda Bosne i Hercegovine da provede dodatne izvidajne radnje s ciljem utvrđivanja postojanja pretpostavki za izručenje ili preinačiti rješenje.
- (2) Ako je stranac u pritvoru, vijeće Suda Bosne i Hercegovine može odlučiti da ostane u pritvoru do pravosnažnosti rješenja.
- (3) Pravosnažno rješenje iz stava (1) ovog člana bit će dostavljeno ministru pravde Bosne i Hercegovine, koji će donijeti rješenje kojim se odbija izručenje.
- (4) Ako se odbije izručenje iz razloga navedenih u članu 34. tač. a) i b) ovog zakona, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine obavještava državu moliteljicu da pravosudni organi Bosne i Hercegovine mogu preuzeti krivično gonjenje, ako je izručenje traženo zbog krivičnog gonjenja, odnosno o mogućnostima za priznanje i izvršenje strane presude ako je izručenje traženo zbog izvršenja presude."

Član 24.

U članu 46. st. (3) i (4) brišu se.

Član 25.

U članu 51. st. (2), (3) i (7) riječi: "Ured za saradnju s Interpolom", u odgovarajućem padežu, zamjenjuju se riječima: "nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju s Interpolom", u odgovarajućem padežu.

Član 26.

U članu 52. stav (3) tačka se zamjenjuje zarezom i dodaju riječi: "u kojem će se također konstatirati da lice nije državljanin Bosne i Hercegovine, a zapisnik će potpisati i stranac čije se izručenje traži."

Stav (5) mijenja se i glasi:

- "(5) Zapisnik u kojem je sadržana saglasnost za pojednostavljeno izručenje sud će bez odgađanja dostaviti Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine, te će na osnovu tog zapisnika ministar pravde Bosne i Hercegovine donijeti rješenje kojim će odlučiti o izručenju stranca. U ovom slučaju država moliteljica nije obavezna dostavljati molbu za izručenje."

Iza stava (5) dodaje se novi stav (6), koji glasi:

- "(6) Nakon što lice čije se izručenje traži da svoju saglasnost za pojednostavljeno izručenje državi moliteljici, na potraživanog će se, u pogledu daljnjeg pritvora primijeniti odredbe ovog zakona koje se odnose na ekstradicioni pritvor."

Dosadašnji stav (6) postaje stav (7).

Član 27.

Član 60. mijenja se i glasi:

"Član 60.

(Realizacija i troškovi ekstradicije)

- (1) Nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju s Interpolom dogovara tehničke detalje realizacije ekstradicije s Interpolom zamljene države, a realizaciju ekstradicije, tj. preuzimanje i premještanje potraživanog

lica, uključujući i rezervaciju ili obezbjeđenje prijevoznog sredstva i smještaja lica koje se ekstradiraju i njegove pratnje, obavljaju ovlaštena lica Granične policije Bosne i Hercegovine.

- (2) Ako je to moguće, a da se ne usporava ili izlaže riziku sam čin ekstradicije, pribjegavat će se ekstradiciji kopnenim putem.
- (3) Troškovi vezani za dovođenje lica čije je izručenje odobreno u Bosni i Hercegovinu padaju na teret budžeta iz kojeg se finansira organ koji je zatražio izručenje, a njih planira i uplaćuje ministarstvo pravde koje se finansira iz tog budžeta, a na nivou Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, Pravosudna komisija Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine. "

Član 28.

U član 63. tačka d) iza riječi "izvršenje" dodaju se riječi: "bilo da je ta saglasnost data u državi izricanja kazne ili državi izdržavanja kazne zatvora."

Član 29.

U članu 65. iza tačke d) dodaje se nova tačka e) koja glasi: "e) pismenu izjavu lica u smislu člana 63. stav (1) tačka d) ovog zakona, ako je tu izjavu osuđeno lice dalo u državi izricanja kazne."

Član 30.

U članu 68. stav (1) tačka se zamjenjuje zarezom i dodaju riječi: "koje, ukoliko odluči da udovolji molbi, donosi i presudu."

Član 31.

U članu 79. iza stava (6) dodaje se novi stav (7) koji glasi: "(7) Ako se protiv osuđenog lica u Bosni i Hercegovini vodi krivični postupak za drugo krivično djelo, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će u aktu uz koji se prosljeđuje molba osuđenog lica državi čiji je državljanin naznačiti i tu činjenicu."

Član 32.

Član 80. mijenja se i glasi:

"Član 80.

(Donošenje rješenja o premještanju stranca)

Ako strana država preuzme svog osuđenog državljanina kako bi izdržavao kaznu u svojoj državi, konačno rješenje o premještanju stranca donosi ministar pravde Bosne i Hercegovine."

Član 33.

Član 81. mijenja se i glasi:

"Član 81.

(Mjesto, vrijeme i način premještanja)

Vrijeme, mjesto i datum preuzimanja osuđenog lica iz Bosne i Hercegovine u državu izvršenja kazne ili iz države izricanja kazne u Bosni i Hercegovinu, kao i način njegovog transporta dogovara nadležni organ Bosne i Hercegovine za saradnju s Interpolom u saradnji s Interpolom strane države, a realizaciju premještanja i njegove tehničke detalje koji se tiču rezervacija i osiguranja prijevoznog sredstva i smještaja za osuđeno lice i njegovu pratnju ako je to neophodno obavlja Granična policija Bosne i Hercegovine uz asistenciju nadležnog organa Bosne i Hercegovine za saradnju s Interpolom."

Član 34.

U članu 83. stav (1) riječi: "počinio stranac koji ima" zamjenjuju se riječima: "počinilo lice koje ima državljanstvo druge države i".

Stav (5) briše se.

Dosadašnji stav (6) koji postaje stav (5) mijenja se i glasi:

"(5) Ustupanje nije dopušteno prije nego što se saslušaju oštećeni koji može postaviti imovinskopravni zahtjev, te će taj zahtjev, nakon odluke o ustupanju, zajedno sa spisima predmeta biti dostavljen organu koji odlučuje o preuzimanju krivičnog gonjenja."

Član 35.

U članu 84. stav (2) riječi: "opis i kvalifikaciju krivičnog djela" zamjenjuju se riječima: "zakonski naziv krivičnog djela koje se licu stavlja na teret".

Iza stava (2) dodaje se novi stav (3) koji glasi:

"(3) Uz zamolnicu se dostavlja kompletan originalni spis ili ovjeren prijepis spisa krivičnog predmeta domaćeg pravosudnog organa s prijevodom na jezik zamoljene države, ako je taj prijevod obavezan u skladu s međunarodnim ugovorom koji se primjenjuje na konkretni slučaj."

Dosadašnji stav (3) postaje stav (4).

Član 36.

U članu 85. stav (2) riječ "pravosudnih" zamjenjuje se riječju "pravosudnog".

U stavu (5) iza riječi: "Ako organ" dodaju se riječi: "države moliteljice".

Član 37.

U članu 90. stav (2) iza riječi "spisima" dodaje se riječ "krivičnog".

Iza stava (2) dodaje se novi stav (3) koji glasi:

"(3) Nadležno tužilaštvo odbit će preuzimanje gonjenja iz svih razloga zbog kojih se postupak ne može voditi u Bosni i Hercegovini, uključujući i nepostojanje osnova sumnje za krivično gonjenje."

Član 38.

U članu 91. stav (4) iza riječi: "Pravo na" dodaje se riječ "krivično".

Član 39.

U članu 92. stav (2) iza riječi "postupka" briše se zarez, a riječi: "a na njen zahtjev" zamjenjuju se riječju "i".

Član 40.

Iza člana 92. dodaje se novi član 92a. koji glasi:

"Član 92a.

(Paralelni krivični postupci)

- (1) Ako nadležni pravosudni organ u Bosni i Hercegovini dobije saznanje da se u drugoj državi protiv istih lica za iste događaje i ista krivična djela vodi krivični postupak koji vodi i pravosudni organ u Bosni i Hercegovini, dužan je, s ciljem zaštite principa *non bis in idem*, odmah obavijestiti Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine o postojećem paralelnom vođenju krivičnih postupaka.
- (2) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine o paralelnom vođenju krivičnih postupaka iz stava (1) ovog člana obavijestit će ministarstvo pravde države u kojoj se vodi paralelni postupak, zatražiti potvrdu informacije, kao i stav pravosudnih organa te države.
- (3) Ako pravosudni organ u Bosni i Hercegovini i pravosudni organ druge države nastave voditi paralelne postupke, na zahtjev pravosudnog organa Bosne i Hercegovine, ministar pravde Bosne i Hercegovine može formirati komisiju koja će na nivou država provoditi konsultativnu proceduru radi dogovora i utvrđivanja koja će država nastaviti voditi krivični postupak.
- (4) Predstavnik pravosudnog organa koji vodi postupak u Bosni i Hercegovini mora biti član komisije iz stava (3) ovog člana i on će za potrebe komisije pripremiti sve činjenice i okolnosti vezane za krivično djelo i učinioce,

koje proizilaze iz krivičnog predmeta koji vodi taj pravosudni organ.

- (5) Ako komisija iz stava (3) ovog člana ne postigne dogovor o vođenju paralelnih postupaka u Bosni i Hercegovini i drugoj državi, ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom, komisija će zatražiti pomoć za prijateljsko rješavanje ovog problema od nadležnog autoriteta predviđenog međunarodnim ugovorom."

Član 41.

Član 94. mijenja se i glasi:

"Član 94.

(Uputstva koja donosi ministar pravde Bosne i Hercegovine)

Uputstvo kojim se uređuje postupak nadležnih organa Bosne i Hercegovine u odnosima s Eurojustom, u smislu odredbe člana 3. ovog zakona, donijet će ministar pravde Bosne i Hercegovine.

Ministar pravde Bosne i Hercegovine može, u skladu s članom 10. ovog zakona, donijeti dodatno uputstvo o formiranju zajedničkih istražnih timova."

Član 42.

(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Broj 01,02-02-1-40/12

15. jula 2013. godine

Sarajevo

Predsjedavajući

Predstavničkog doma

Parlamentarne skupštine BiH

Dr. Denis Bećirović, s. r.

Predsjedavajući

Doma naroda

Parlamentarne skupštine BiH

Mr. Ognjen Tadić, s. r.

Na temelju članka IV.4.a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine na 49. sjednici Zastupničkog doma, održanoj 6. lipnja i 8. srpnja 2013. godine, i na 30. sjednici Doma naroda, održanoj 15. srpnja 2013. godine, usvojila je

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O MEĐUNARODNOJ PRAVNOJ POMOĆI U KAZNENIM STVARIMA

Članak 1.

U Zakonu o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima ("Službeni glasnik BiH", broj 53/09), u članku 1. u stavku (1) riječi: "ili ako međunarodni ugovor ne postoji", brišu se.

Članak 2.

U članku 2. točke f) i i) brišu se.

Dosadašnje točke g), h) i j) postaju točke f), g) i h).

Članak 3.

U članku 4. iza stavka (3) dodaju se novi stavci (4) i (5) koji glase:

- "(4) U žurnim slučajevima zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć mogu se dostavljati i primati putem Eurojusta - Agencije Europske unije za policijsku i pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima.
- (5) Postupak nadležnih tijela Bosne i Hercegovine u odnosima s Eurojustom bit će uređen posebnim naputkom ministra pravde Bosne i Hercegovine, kojim će biti određena tijela i kontakt-točke za suradnju s Eurojustom." Dosadašnji stavci (4), (5) i (6) postaju stavci (6), (7) i (8).

Članak 4.

U članku 5. iza stavka (1) dodaje se stavak (2) koji glasi:

"(2) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine žurno će postupati i po zamolnicama domaćih pravosudnih tijela, osim ako je očito da zamolnica nije sukladna međunarodnom ugovoru i da bi je strano tijelo odbilo. U tom slučaju takva se zamolnica vraća domaćem pravosudnom tijelu da otkloni nedostatke."

Dosadašnji stavak (2), koji postaje stavak (3), mijenja se i glasi:

"(3) U slučajevima predviđenim člankom 4. stavak (3) ovoga zakona, nadležno tijelo Bosne i Hercegovine za suradnju s Interpolom izravno upućuje zamolnicu nadležnom domaćem pravosudnom tijelu, s tim što je presliku zamolnice i uputnog akta dužan dostaviti Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine."

Članak 5.

U članku 8. točki b. u alineji 1) riječ "okrivljenika" zamjenjuje se riječju "optuženika".

Članak 6.

Članak 9. mijenja se i glasi:

"Članak 9.

(Osnova za odbijanje pravne pomoći)

- (1) Osim drugih razloga propisanih ovim zakonom za odbijanje zahtjeva za pojedine oblike pravne pomoći, nadležno domaće pravosudno tijelo odbit će zahtjev za pravnu pomoć u sljedećim slučajevima:
- ako bi udovoljenje zahtjevu bilo protivno pravnom poretku Bosne i Hercegovine ili moglo nanijeti štetu njezinom suverenitetu ili sigurnosti;
 - ako se zahtjev odnosi na djelo koje se smatra političkim kaznenim djelom ili djelom u vezi s političkim kaznenim djelom;
 - ako se zahtjev odnosi na vojna kaznena djela;
 - ako je za isto kazneno djelo osoba na koju se zahtjev odnosi iz materijalno-pravnih razloga oslobođena krivnje ili je protiv nje obustavljen postupak, ili ako je oslobođena kazne, ili ako je sankcija izvršena ili se ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda;
 - ako se protiv osobe na koju se zahtjev odnosi u Bosni i Hercegovini vodi kazneni postupak zbog istog kaznenog djela, osim ako bi izvršenje zamolnice moglo dovesti do odluke o puštanju ove osobe na slobodu;
 - ako bi kazneni progon ili izvršenje sankcije prema domaćem pravu bilo isključeno zbog zastare.
- (2) Odredbe stavka (1) točke d) ovog članka ne primjenjuje se u slučajevima kada je u državi moliteljici došlo do obnove kaznenog postupka.
- (3) Osim razloga utvrđenih stavkom (1) ovoga članka, pravna pomoć može se odbiti i na temelju faktičkog reciprociteta u odnosu na određenu državu."

Članak 7.

Članak 10. mijenja se i glasi:

"Članak 10.

(Iznimke za odbijanje pravne pomoći)

- (1) Kaznena djela protiv čovječnosti i drugih dobara zaštićenih međunarodnim pravom ne mogu biti temeljem za odbijanje zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć u smislu članka 9. točaka b) i c) ovoga Zakona.
- (2) Zamolnica za međunarodnu pravnu pomoć neće biti odbijena samo zato što se odnosi na djelo koje se prema domaćem zakonodavstvu smatra fiskalnim kaznenim djelom."